

РЕШЕНИЕ

№ 4808

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4234** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Я. А. Я., ЕГН [ЕГН], срещу решение от 18.12.2020г., постановено по НАХД № 18433 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, 6-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 19-4332-012222/01.07.2018г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР, ОПП-СДВР, с което на касатора е наложена „глоба” в размер на 700 /седемстотин лева/ лева на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

В касационната жалба се излагат подробни съображения относно незаконосъобразност и неправилност на оспореното решение поради издаването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди неправилност на решението на СРС поради неправилно изяснена фактическата обстановка, а от там и законосъобразно ангажиране на административно наказателна отговорност на касатора като автор на вмененото му нарушение. В тази връзка се правят оплаквания, че извършването на нарушението не е установено по безспорен начин, както и вината на нарушителя. Искане се отмяната на съдебното решение и на НП, издадено срещу Я. А. Я.. Касаторът, редовно призован, не се явява в съдебното заседание и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призван не изпраща представител.

Прокурорът счита касационната жалба за недоказана и неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства. В обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно - процесуалния кодекс, въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

В този смисъл, неоснователно се явява възражението за несъбиране на достатъчно доказателства, установяващи авторството на процесното нарушение, тъй като видно от данните по преписката от една страна касаторът Я. Я. на процесната дата е бил на работа по трудово парвоотношение с собственика на МПС – [фирма]. Именно управителя на това дружество собственолично е подписал декларация, че на процесната дата и час, Я. А. Я. е управлявал автомобила, с който е извършено нарушението.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати нарушения, а по същество е приел материалната законосъобразност, като е обсъдил наведените оплаквания от касатора и в настоящето производство с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че касаторът е извършил нарушенията на правилата за движение установени в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за които е санкциониран. Правилно СРС от фактическа страна е приел, че на 01.11.2018г. в 14:30 часа в [населено място] касаторът Я. А. Я. е управлявал товарен автомобил „ФОРД ТРАНЗИТ“ с рег. [рег.номер на МПС], по бул. В. вазов с посока на движение от ул.В. към бул. Б. шосе, като товарния автомобил е регистриран на [фирма], като до

бл.№ 4 при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, водачът се движи с 104 км./ч. Нарушението било установено с техническо средство за видеоконтрол „TFR1-M” № 619 в клип № 11013 към преписка ПК-8/0762/18г. заснемащо и записващо място, дата, точен час, скорост и регистрационен номер на автомобила.

Доказателствата по делото не установяват твърдените касационни основания. Засечената от системата скорост е била 104 км/ч., видно от приложената по делото снимка, но с оглед възможна техническа грешка на устройството приетата за установена скорост е посочена като 101км./ч - в полза на нарушителя, при което не се ограничава правото му на защита. Видим и ясен от приложения снимков материал е ДКН на МПС, нарушило правилата за движение, с оглед на което нарушителят е установен по несъмнен начин. Представена е и подписана от управителя на дружеството – работодател на касатора декларация за предоставяне на информация, във връзка с разпоредбата на чл.188 от ЗДВП.

Оплакванията в касационната жалба противоречат на доказателствата приобщени по делото, в това число и твърдението за допуснато нарушение на чл.107, ал.2 НПК. Въззивният съд е събрал допустими и относими доказателства в тази насока и задълженията по посочената разпоредба са спазени от съда.

За визираното нарушение е приложима санкцията по чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, тъй като допустимата скорост е превишена над 50 км./час, поради което и законосъобразно на нарушителя е наложено административно наказание глоба в размер на 700 /седемстотин/ лева и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 3 месеца.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че оспореното решение е постановено и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI -ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 18.12.2020г., постановено по НАХД № 18433 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, 6-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: